

[Stensballe.]

Mill. Kr. aarlig, idet vi tog Hensyn til, at efter vor Opfattelse er der ikke paa det Budget, som Regeringen har fremlagt, stillet de fornødne Penge til Raadighed til Opretholdelse af de Flyvereskadriller, som forudsættes at være til Stede. Og endelig 3,6 Mill. Kr. een Gang for alle til Materiel til Københavns Luftforsvar.

Endvidere har vi ønsket Militærmusikken tilbage; det vilde koste 0,4 Mill. Kr. aarlig.

Endelig stiller vi os ganske uforstående over for Kravet om Nedlæggelsen af de frivillige Korps, i Særdeleshed naar der ikke skabes nogen Erstatning derfor; naar Regeringen ikke vil gaa med til større økonomiske Ydelser, end Forholdet er, ser det mærkeligt ud, at den har Raad til at kvittere de 5 frivillige Korps, til at kvittere 2 000—3 000 veluddannede Mand, der uden Udgift fuldt ud kan benyttes i Hæren, og som det vil være vanskeligt at erstatte. Jeg ser i Bladene, at den ærede socialdemokratiske Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Hartvig Frisch, i Gaar har kaldt Nedlæggelsen af de frivillige Korps „en anden Mærkesag“; han udtaler, at Ophævelsen var ikke at betragte som en Dom over eller en Anklage mod Korpsene, det var kun Opfyldelsen af et principielt Krav. Naar det er Tilfældet, burde Regeringen i hvert Fald have skaffet en anden Støtte for Hæren i Stedet for den, de nu efter min Mening saa usseligt kaster Vrag paa. De frivillige Korps er altid optraadt loyalt, ingen har kunnet sætte en Plet paa dem. Nu maa de altsaa falde paa Grund af et principielt Krav.

Sluttelig skal jeg nævne, at vi har ønsket en Udbedring af Kystbefæstningen og en Ændring af Flaadeordningen, idet vi mener, der er for meget Mandskab i Forhold til Antallet af Skibe.

Alt dette skal jeg imidlertid lade ligge nu, da vi staar ved den endelige Afgørelse. Forholdet er da dette, at alt, hvad vi har foreslaaet, er fejlet af Bordet under Udvalgsbehandlingen, og der er derfor efter min Opfattelse ikke fremsat en urigtigere Udtalelse end den, der i Gaar blev fremsat af den socialdemokratiske Ordfører i det andet høje Ting, Hr. Hartvig Frisch, da han udtalte, at Oppositionen vilde ikke være med i en Samling. Vi har bestræbt os for Samling, vi har som Forhandlingsgrundlag stillet Forslag, som der kunde være blevet Samling om, men det fremgik jo ogsaa af Udtalelser af den ærede Ordfører (C. F. Sørensen) her i Dag, at der ingen Mulighed har været derfor. Mulighederne var, efter hvad der nu foreligger oplyst for

os, forskertset, inden Forsvarslovforslagene blev forelagt her i denne Sal. Vi har ikke kunnet tiltræde de Forslag, som er fremsat, vi har været villige til Samling om noget, som efter vor Mening var bedre, men Ministeren har altsaa ikke kunnet forhandle, han har været bundet i Forvejen.

Der bliver sagt, at nu faar vi nogle positive og ærlige Militærlove. Ja, jeg skal ikke spaa noget om, hvorvidt de vil vise sig mere positive end 1932-Ordningen. Dengang var Forudsetningen — og vi kunde ikke komme længere, for Regeringspartierne vilde ikke længere —, at Materiellet skulde anskaffes i Løbet af 16 Aar, altsaa en 6 Aar længere Tid, end der nu foreslaas. Jeg ved godt, at man ikke har kunnet anskaffe alt det Materiel, som man burde have kunnet anskaffe i Henhold til 1932-Ordningen, men det kommer jo af, at der er kommet uforudsete Opgaver til, og skulde saadant noget ske under den Militærordning, der nu gennemføres, saa ved jeg ikke, om der bliver saa særlig meget at prale af. Men det maa Tiden vise. Jeg vil haabe, at den helt og fuldt kan holde.

Vi maa da trøste os med, at Socialdemokraterne er i Fremmarch, hvad vort Forsvarsberedskab angaar. Det ser vi jo af de Ændringsforslag, som blev stillet af Regeringen selv i det andet høje Ting, og hvorefter Anskaffelserne ikke behøver at tage 5 Aar, som oprindeligt foreslaaet, men godt kan foretages inden for et kortere Aaremaal, f. Eks. 3 Aar. Da vi ikke ønsker at lægge saa meget som et Halmstraa i Vejen for denne Socialdemokraternes Fremmarch, har vi, efter at vi har faaet fuld Sikkerhed for, at Ministeriet paa Grund af Aftaler inden for Regeringspartierne ikke var i Stand til at benytte vore Forslag som Forhandlingsgrundlag, ikke villet opretholde de Ændringsforslag, som vi havde stillet som foreløbige under Udvalgsbehandlingen. Vi har ikke ønsket, at de ved at blive stemt ned skulde kunne danne en Hindring for Socialdemokratiets forhaabentlig ret hurtige Fremmarch i Retning af en ændret Opfattelse af Forholdene vedrørende vort Forsvarsberedskab, og jeg kan tilføje, at vi af den samme Grund ej heller vil stemme mod Lovforslagene ved tredie Behandling, hvor ufuldstændige vi end maa mene, de er under de Forhold, som nu findes i Europa. Vi overlader det til Regeringspartierne selv helt og holdent at tage Ansvaret for Lovforslagenes Gennemførelse i den Skikkelse, hvori de nu kommer til at foreligge til tredie Behandling.